

РЕШЕНИЕ

гр. София, 13.03 2004 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Гражданска колетия, Първо отделение, 27-ми състав,
а публичното заседание на десети юни през две седмици и четвърта година в състава:

Районен съдия: Владимир Вълков

при секретари Цветелина Илчизова като разгледа докладното от съдията г-н Делю № 1164 по описа за 2004 год.
И ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ ВЪВЕ ПРЕДВИД СЛЕДНОТО:

Предмет на разглеждане са искове с правно основание чл. 71 ал. 1 т. 1, 2 и 3 от Закона за защита срещу дискриминацията (ЗЗД) и външен иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД.

Прошвадното е образувано по искане от ището на Ангел Методиев Асенов срещу "Кекар" ЕООД. В докладната молба се твърди, че ищецът е бил от ромски произход. На 27.02.2004 год. прочел публична вест в "Дневен труд" обява, че "Кекар" - магазин и склад търсят да вземат работници за склада. Въпреки, че е чувал от свои приятели - ромци, че в "Кекар" не приемат ромци, се обадил на посочения в обявата телефон. Жена, представила се за служител на "Кекар" на конкретен задаван от ищца въпрос му казал за изискванията за кандидатите и го попитала да отиде на интервю. Когато я попитал, дали ромският му произход не бъде проблем, тя му отговорила, че това е стопроцентен проблем и няма никакъв смисъл да си губи времето да кандидатстват и да се гавка на интервю, защото сигурно няма да вземат на работа, тъй като това са разпоредили началниците й. Претендира се да бъде установено нарушение по смисъла на Закона за защита срещу дискриминацията, да бъде присъдено обезщетение за претърпени от ищца немуществени вреди в размер на 600 лв., както и отговорност да бъде осъден да се издържа в бъдеще от това да отказва на ищца достъп до наемана. Претендират се разходи.

По външната искова молба се твърди, че във в-к "24 часа", брой от 24.03.2004 год. е публикуван материал относно твърдения на ищца, че той е бил дискриминиран за основа етническа принадлежност от "фирма "Кекар", както и че по принцип в дружеството е валидна дискриминационна практика спрямо цигани, самоопределящи се като тацани от ромски произход или други малцинствени групи. Твърди се, че ищто управител на дружеството, шито други оторизирани служители на дружеството се са извършвали действия в такава насока, поради което е разгласено неверно твърдение, уронено престава и доброто търговско име на дружеството. Следствие на публичността управител на дружеството е получил редица запитвания от свои посетители търговски партньори дали извесното отговори на изпитанието като е констатиран и склад в продажбите на хранителни продукти на дружеството. Сочил се, че по тази причина "Драговица ПП" ЕООД - София е отплатило поръчката си за доставка на хранителни продукти, следствие на което "Кекар" ЕООД е претърпял вредя. Претендира се обезщетение в размер на 2 000 лв., както със законната лихво от датата на исквата молба до изплащане на сумата и разходи.

В съдебно заседание процесуалния представител на ищца - ада Илчизова, поддържа първоначалните искове като оспорва външния иск. Твърди, че ищецът не е

давал изключения за пресата, а статията е изготвена по дачен от нея интервю. Излага доводи в писмени бележки. Претседателя се закъсва дълга.

Процесуалният представител на ответника оспорва първоначалните искове. Твърди, че разговор с оплакното в исквата молба съдържащите не е провеждан със служителя на ответника, ипещи не е отишъл на място, за да кандидатства за работа, а практиката е по телефона да се дава информацията само за местото, където лицето трябва да дойде, за да получи анкетна карта и какво да носи. В дружеството работят лица, които се самоопределят като такива от ромски произход. По същество илага довод, че искът е недопустим, тъй като не е доказана идентичност между ответника и лицето, за което се твърди, че в съществото дискриминация - не е квалифицирано лично, дадо сведенията, които е установено, че е било омаство да ангажира своя работодател, който и да е бил той, не е потърсена по надлежния ред работа, нито такава му е била отказана от дружеството, както че и дори да е имало разговор, той не представява откъс на искание за наемане на работа по смисъла на чл. 12 от ЗЗсД. По отношение на статията твърди, че по иск е питрало изключения за ищца.

Представителя на разликите за процеса, рещи - условия за допустимост на иска е твърдено в процеса право срещу конкретно лице. Това в настоящия случай е валидно. Въпросът дали така твърденото право съществува и то именно срещу посочения в процеса ответник може и следва да бъде разглеждан по съществува на спора - с решение, поради което и не обуславя предпоставка за допустимост на претенцията.

Съдът като обсъди по същество наведените в процеса доводи и събраните по делото доказателства, преценил по реда на чл. 186 ГПК, намира за установено следното:

На 13.11.2003 год. управителят на ответника е определил реда за приема документи за работа, като регистраторът на фирмата отговаря на всички обаждания по предварително подадена обява в някои екипизации като дава кратко обяснение на кандидата за местонахождението на офиса, където лицето попълва анкетна карта и представя снимка. Посочено е, че ръководителят на съответния отдел определя кои кандидати трябва да се явят на интервю след разглеждане на всички кандидатури като ръководството на съответния отдел интервюира всеки кандидат и одобрява или не одобрява неговата кандидатура.

Видно от показанията на св.к. Михайлова, краи на месец февруари, преди обяд, ищецът отишъл при нея като координатор на фондация "Романи бас", закъсваща се със защита правата на ромското малцинство. Сводили, че няколко пъти се е обаждал по обява за работа и е срещал проблем, когато е казал, че е от ромски произход. Рещи да се обади на обява, публикувана във вестник "Дневен труд", даден за "Кемар" - магазин и склад. Попитал я дали иска да чуе разговоре, на което свидетелята настояла. След като ищецът набрал телефона по обявата, изключил спикера на телефона и свидетелката чула разговор на ищец с жена, отговорил на повикването. След като прела обаждаването, жевата потвърдила, че телефонът е на "Кемар". Ищецът е попитал за изключването като тя посочила такова за възраст, без оглед на обзвонването и че трябва да се яви същия ден на интервю в магазин "Кемар" на бул. "К.Величков" - Сливница, преди кръстовището с "К.Величков". Когато ищецът е попитал, дали ще има проблем, тъй като той е ром, жената му отговорила, че това е стопроцентов проблем и те не намачават пиганя и няма въобще смисъл да отива на интервю. Ищецът е попитал защо, на което му било отговорено, че така са й казали началниците. Той се поинтересувал дали са имали проблем и като отговор получил, че не са имали такава, защото не са намачавали пиганя и няма да намачават такива, това е политиката на фирмата, след което му изговорил телефона. Ищецът се разтревирил, почти се разплакал като потършил обяснение от свидетелката, защо не може да си намери работа, а е семеен и има дете.

В статия "Съдят фирми, не виемали роман", публикувана в вестник "24 часа" от 24 март 2004 год., авторката на статията след цитат "Не вземаме цитати, такава е политиката ни" е посочила, че 23-годишният Ангел се явил на работния в склад на "Кенар". В края на февруари служителът от фирмата му обяснила, че има исканье да е под 30 г. и го показва на интервю в магазина за столичния бул. "Константин Величков", когато той я попитал дали ромският му произход е проблем, получил отговор, че в "Кенар" не работели цигани, никогa не били работили и нямало да работят, и изтворила телефон. В статията е посочено, но обяснява на адвокатите на Ангел - Маргарита Илиева, месец по-рано по същия начин него се отнесли и от хранителя на магазин за "Деталини-99". На същата страница е публикувано интервю на адвокат Маргарита Илиева.

Установява се, че в Софийски градски съд има регистрирани търговци с думата "Кенар" в наименованието си, както следва: "КЕНАР" ЕООД, "КЕНАР-КУЛИНАР" ЕООД, "КЕНАР-ТРАНС" ЕООД и едноличен търговец с фирма "КЕНАР-ЗАРЕ-ЗАРЕ ШАХЕАЗИЯ".

Видно от представения трудов договор от 03.02.2003 год. свидетелката Бонка Димитрова, определяща се като лице от ромски произход е назначена на длъжността: подготвител на суровини в производствен цех - с. Петрич, с изтичащия срок, като с допълнително споразумение от 31.12.2003 год. договарят в ставан безсрочен. Видно от показанията на свидетелката в производствения цех, където работи има и други хора, които се определят като роми, а и по езика и облеклото им също разбрала, че са такива.

На 19.03.2004 год. представител на "Драгойна III" ЕООД е дал заявки за покупка в подходяща опаковка на артикули на обща стойност 2500 лв. без ДДС.

На 26.03.2004 год. представител на "Драгойна III" ЕООД е посочил, че въпреки получените уверения по телефона, че изисването ще отговори на изпития е довел да оттегли заявката си по повод публикуван в пресата материал, че "фирма КЕНАР има допълнително "специално" и дискриминационно поведение спрямо лица от ромски произход", тъй като благотворителната акция, за хуждите на които е направена поръчката, била насочена именно към такива лица и това би предизвикало определено недоволство.

Съдят приема, че разликата в наименованието на дружеството, от чието име са изготвени материалите до отишлици на коридора съществена за съществуването на това дружество, тъй като установява такава не сочи на различен вид дружество, а единствено до разлика в персоналиния състав на дружество в ограничена отговорност. Доколното приемант ред утвърждава механизма за излизане на печата, осигуряващ гаранция за достоверност на отразеното в него, съдят приема, че така подписания и подпечатаните документи дават основание да се приеме, че са съставени от трето в професионално лице и доколкото не е проведено надлежно осомнение на тази обстоятелства, имат характер на частен диспозитивен документ, рещи могат да бъдат източник на информация.

Горното се установява от доказателствата по делото.

В процеса не се спори, че издецът е с ромски произход, който изход се налага и от показанията на санд Михайлова.

При изяснените фактически обстоятелства от правна страна съдят намери следното:

Съгласно чл. 6 ал. 1 от Конституцията на Република България всички хора са равни във възможностите си да участват в социалния живот. Така професионалните признати излизане водач, отправил предложение към изградените кръг от лица да осигурява равнопоставеност на тези, които са изразили желание да докажат себе си и да се ползват от предлаганите блага Специалният Закон за защита срещу дискриминацията детайлно урежда за отношенията в тази насока като определя и реда за посрещане на жалби.

Дискриминационното действие обективно може да бъде извършено само от конкретно физическо лице като специалният закон не урежда изрично критериите за определяне отговорността на така извършеното действие с правната сфера за лично, предоставящо желанието от дискриминационни благо, при все, че изрично установява административнонаказателна отговорност изключително за юридическото лице за допуснати дискриминации при осъществяване на дейността му. Именно мащоба ефективната защита срещу дискриминация е основна предпоставка за обезпечаване на желанието от правния ред равенство на правните субекти в процеса на доказване възможностите им и получаване на следващото им се, налага се изводът, че лицето, омащобено да ръководи дейността на съответния правен субект е длъжен да създаде такава организация, която да изключи всяка форма на дискриминация. Очевидно в тази връзка и законът омащобява изрично административен орган - Комисия за защита от дискриминацията да дава задължителни предписания на съответните работодатели и длъжностни лица, както и установява изключително основание за административнонаказателна отговорност при прояво на бездействие от страна на работодателя. Следователно, целта на закона може да бъде постигната само ако и доколкото е създадена такава организация, която да изключи възможността за неравноправно третиране на лица, изключително и на основата на етническата им принадлежност. По тази съображения вستیелният съвет приема, че фактическата връзка между автора на дискриминационното действие и правния субект, от чиято име действа той е необходимо и достатъчно условие, за да обоснове нарушение на установените от този закон предци.

Събраните по делото данни дават основание да се приеме, че отзивният практикува като средство за подбор на кандидатите публикува в ежедневник като в катогарно определено лице, което да приема обаяданията. По този начин инициат се е свързал с лице, което е потвърдило, че отговаря за обаяданията по конкретната обява. Видно както от твърденията на процесуалния представител на отзивника, така и от представените писма, изходящи от името на "Драгойна 3" ЕООД, името отзивното дружество е свързано с посочения в статута на обект, за който и инициат е бил уведомен като място на събеседване. Липсва каквото и да било обстоятелство, опровергаващо този извод - в процеса не се спори, че отзивният стопански посоченото на инициат помещение, а и дори не се твърди, че към посочената в законата молба такава процедура не е била организирана. Фактът, че подобна информация не е изложена при възприетата организация не пречи за приемане на обаяданията сам по себе си не поражда съмнение за връзката между лицето, дава свидетелствата и организацията от отзивника дейност. Следователно, налице са многобройни правни белези, които дават основание да се приеме, че инициат е разговарял със служителя на отзивника.

Обстоятелството, че етническата принадлежност на инициат е посочено като пречка за приемането му на работа, макар и във фазата на проведените по повод на обявата за работа разговор, само по себе си сочи на дискриминационно действие. Без значение в обстоятелството кое именно лице от организационната структура на отзивното дружество, ресн. при каква правомощия и дава този свидетелствата. Както бе посочено и по-горе фактът, че действително на това лице са обективно насочени към формиране на кръга от лица, които да участват в процедурата за кандидатстване за обявените работни места, дава достатъчно основание да се приеме, че инициат е третиран по-неблагоприятно въз основа на етническата му принадлежност. Съгласно чл. 9 от ЗЗсД в тежест на отзивника е да докаже, че действията за равнопивно третиране не са нарушени. Това по делото не се установява. Посочената при телефонски разговор чрез инициат да очаква равноправното му третиране е всички останали кандидати, сочи на пречка дискриминационна по смисъла на чл. 4 ал. 2 от ЗЗсД. Без правно значение е обстоятелството, че в конкретния случай инициат не е отишъл на място и не е заявил писмено желанието си да постъпи на работа. След като му е съобщено, че условиято

е установено от началниците на лицето, дали му информацията, липсата от смисъл са дизителни да било последващи действия в тази насока. Именни мамото правото на труд предполага равна възможност на лицата да докажат себе си, така възприетата политика обективно и в противоречие на правилата ограничаване достъпа на лицата до адекватна на работа.

Събраните доказателства, че лицата ползва услугите и на лица от ромски произход не опровергават извода за осъществена дискриминация в случая. Съгласно чл. 4 ал. 2 от ЗЗед критерий за преценка за наличието, реди отсъствието на дискриминация се дават обстоятелствата, при които възниква припознатият от закона интерес, удовлетворяването на който е било осуетено. По делото нито се твърди, нито се установява на работа в посоченото по обявата място да е назначено лице от ромски произход. Фактът, че услугите на лица с такава принадлежност се ползват в друга форма на дейност не изключва провата на дискриминация. В тази насока вие също и законът изрично задължава работодателя да осигури равнопоставен достъп на лица от различните етнически групи до всяка една от длъжностите в предприятието му - аргумент от чл. 24 ЗЗед.

Работодателят е а правото се да се опире на кандидата, чиято лични качества съответстват в максимална степен на интересите на предприятието, обуславящи съществуването на съответната длъжност. Това именно предполага преценка да всяка една кандидатура, без оглед на качествата и да било обстоятелства имат необходимостта за упражняване на конкретната дейност. В този смисъл именно отговорният длъжник да осигури възможност на лицата да докаже качествата си в рамките на установената за всяка оставаша кандидатна процедура, както и да извърши подбора при посочените общо важащи критерии.

След като законът утвърждава правото на лицето на равнопоставено третиране, то в необходимото накарване на чувството му за равнопоставеност е обстоятелство, което само по себе си поражда задължение за обезвредяване. Специалният закон не установява собствени правила за определяне вида и размера на вредата, но доколкото това е резултат на нарушението общото задължение да не се вреди другиму, предложението по аналогия се явява правилата на чл. 45 в сд. от ЗЗД.

От възпроизведените по настоящото дело белези на преживяното от лицата по повод разговора, съдят приема, че са важните негативно психическо усещане, които обуславя и неизмисляема вреда по смисъла на закона. След като тази вреда е резултат на действията на лица, за което до изложението по-горе съобразения бе прието, че осъществява дейност в рамките на организационната структура на ответното дружество, важните е основание за ангажиране отговорността на дружеството. Съди съща, че преживяното от лицата, намерено израз във изявенията от кандидатите и възпроизведените в процеса възниква белези, сочи за вреда, обуславяща обезщетение и повисок от претендиращия размер, но доколкото съдиът е обвързан от повелявата защита, такова следва да бъде превъдено до търсената сума.

По необходимост съдебното производство касае конкретен случай, което важните обуславя и субективните предели на обвързващата сила на решението. Ето защо и настоящото съдебно решение, че по реда на чл. 71 от ЗЗед длъжник да установи конкретното нарушението, реди, - да задължи отговорника да се въздържа от това нарушение, което се явява и средство за реализация непосредствено на възприетото в резултат на нарушението конкретно право на лица. В случая припознатото по-горе право на лицата касае достъпа му до конкретна по своето естество работа, поради което и именно в този смисъл следва да бъде прогласено държавното нарушение при хипотезата на чл. 71 ал. 1 т. 1 от ЗЗед. Въпросът за определяне естеството на нарушението е такава на правоприпознание, поради което и съдиът не е обвързан от заповедта в исканията молба негово отпаване. Налице е нарушено равниство в третирането на лицата, като кандидат за работник в смисла на "Кенар" - магазин и омаля

на основата на етичността му привидност. Съдът е властен обаче да задължи ответника да се издържа за в бъдеще от неправилно третиране на ищеца. Доколкото обаче търсената в конкретния случай защита по останалите иск е отрицателна до осигуряване на достъп до жилища, то в така предвиденият иск следва да бъде уважен в посочения обем.

Установеното по основания и размер обезщетение е парично, поради което и е личноносно. Доколкото в случая приложима са правилата на непозволително увреждане, валица се изводът, че изискуемостта на задължението не е обусловена от надлежна покана за плащане - чл. 84 ал. 3 от ЗЗД. Ето защо и доколкото към датата на предявяване на ища ответникът е бил в забавя, основателят се явява предвиденият при условията на чл. 116 ал. 3 от ГПК претенция за законна лихва в такъв следва да бъде присъдена от датата на исканата молба до окончателно изпълнение на сумата.

По изреченият иск е правно основан чл. 45 от ЗЗД

Правният ред е основан на баланс между правата и интересите на отделните правни субекти, изразен в правилото, че закон следва да се издържа от действия, които биха довели до неосновано засягане на чужд защитен от закона интерес. Исключително на недоказаното увреждане е правно средство за възмездяване на вредите, причинени следствие несоборено с това правно поведение. Ето защо и претърпялата вреда може и следва да бъде възмездяна от конкретно лице, само ако и доколкото се установи и то по категоричен начин, че законът му възлага задължение за това.

Събраните по делото данни не дават основание да се приеме, че ищецко ответникът по този иск е дал посоченото като цял извънление "не явяване цягани, такава е политиката ни". Текстът на статията не дава възможност за извод в тази насока, а дори напротив - неговата структура по-скоро навежда на извод, че статията отразява вънропиден разказ от страна на адвокат Маргарита Илиева. Ето защо и доколкото не се установява по категоричен начин ищецко ищецът да е дал това извънление, безпредметно е да се обсъжда дали и доколко то е станало причина за подложане на възмездяване вреда в правната сфера на ищеца по настоящият иск. Ето защо и така предвиденият иск следва да бъде отхвърлен.

По делото не се установява ищецът да е надправен разности по производството, поради което и няма основание да му бъдат присъждани такса, а с оглед установения в процеса изход от спора надправените от ответника разности следва да бъдат възложени в негово тежест.

Виден от горното съдът.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 71 ал. 1 т. 1 от Закона за защита срещу дискриминацията, че при осъществяване на дейността на "Кенар" ЕООД, рег. по ф.д. № 15039/99 год. по описа на СГС, е извършена вредна дискриминация по отношение на Ангел Методиев Агенов, ЕГН 8105256544, третирания го неправилно като кандидат за работен на склада на "Кенар" - магазин и склад, на основата на етническата му принадлежност.

ОСЪЖДА на основание чл. 71 ал. 1 т. 2 от Закона за защита срещу дискриминацията "Кенар" ЕООД, рег. по ф.д. № 15039/99 год. по описа на СГС, с адрес по делото: гр. София, бул. "Димитър Петков" № 13, да се въздържа в бъдеще от отказ на достъп до жилища на Ангел Методиев Агенов, ЕГН 8105256544.

ОСЪЖДА на основание чл. 71 ал. 1 т. 3 от Закона за защита срещу дискриминацията, "Кенар" ЕООД, рег. по ф.д. № 15039/99 год. по описа на СГС, с адрес по делото: гр. София, бул. "Димитър Петков" № 13, да заплати на Ангел

Методиен Ангелов, ЕГН 8105256544, с адрес по делото ул. "Връбница" № 7, ет. 4, сумата от 600 (шестстотин) лв., ведно със законната лихва на основание чл. 86 от ЗЗД, считано от 17.03.2004 год. до окончателно изпълнение на сумата.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането по чл. 64 ал. 1 от ГПК.

ВЪЗЛАГА направените от "Кенар" ЕООД разходи в негова тежест.

Решението може да бъде обжалвано с възниква жалба пред СГС в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Районен съдия:

